

Mistryně, chtěl bych se zeptat
na mojí novou práci.
Nastoupil jsem do nové práce
a je to v zemědělství.
Ta společnost se zabývá
rostlinami a obilím.
Dělám si trochu starosti,
protože obilí je také spojeno
s masným průmyslem
v naší společnosti,
jestli je to tak úzce spojeno,
mohl bych získat příliš
špatnou karmu (odplatu)?
Oni krmí dobytek, ano?
Přesně.
Oni musí jíst, dokud žijí.
Vy je jen krmíte,
Vy je jen krmíte,
neděláte nic špatného.
Kdokoli je zabijí,
to není vaše zodpovědnost.
Kdybyste je nekrmil,
zemřeli by dříve.
Vše nám dělá potíže, vše.
Dokonce i vzduch,
který dýcháme.
Zabíjíme také mikroby,
bez toho, abychom to věděli.
Proto lidé některého
náboženství si vždy
před ústa dávají masku,
aby nevdechovali mikroby.
Jsou všude ve vzduchu.
Například v Africe je země
a král té země
nosí stále na nose masku.
Možná je to
z dávné moudrosti.
Krále Afriky,
některých zemí vybaví
různými druhy magické
síly a moudrosti.
Když je král korunován,
je to vlastně duchovní,
duchovní vysoké úrovně.
Alespoň ví,
co probíhá ve vaší mysli
a kdo jste,
odkud jste přišli.

Kál je tam velice mocný,
nejen na světském poli,
ale také na poli magie.
Ví všechno.
Možná to pochází
z velice moudré tradice,
že Mistr v dávných dobách
viděl ve vzduchu
různé neviditelné bytosti,
samozřejmě tedy poradil
králi, také vlastně
duchovnímu vysoké úrovně,
aby se chránil
od špatné karmy
(odplaty) zabíjením.
Ano, samozřejmě,
co můžete minimalizovat,
minimalizujte.
Všichni džinisté
si stále přikrývají ústa a nos
maskou, aby se vyhnuli
neúmyslnému zabíjení
cítících bytostí.
Tak vidíte, že všechno
nám dělá potíže, všechno.
I vzduch, který dýcháme,
voda, kterou pijeme
a dokonce glutamát
vyrábějí z mikrobů.
Vyrábějí tyto druhy
chemických látek,
které používáme jako
glutamát.
Tak vidíte, cokoli si
koupíte, dokonce glutamát,
musíte se zeptat
z čeho je vyroben.
Někdy ho vyrábějí
z ovoce a hub
a takových věcí,
pak je to pro nás bezpečnější.
Vše v tomto světě nám
dělá potíže.
Proto se tedy snažíme,
jak nejlépe můžeme
žít nenásilný život
a záměrně neubližujeme
ani nikoho nezabíjíme,
žádnou cítící bytost
a to je skutečně velmi dobré.

Jdeme střední cestou.
Znáte ten příběh
o mnichovi s krávou?
Byl jeden mnich,
který se odříkal,
žil sám a měl
jen dva kusy látky
obmotané kolem slabin,
žil jednoduchý život.
Měl džbán vody
a mističku k žebraní.
To je vše, co má mnich mít.
A měl dvě látky,
aby si jednu přepral
a jednu měl na sobě.
Vždy tam ale byla krysa,
která přiběhla,
a když látku sušil, hryzala
a udělala mu v jeho látce díry
a on ji nemohl nosit.
Musel tedy jít ven
a znovu žebrot
o nový kus látky.
A tak dříve nebo později
se obchodník s látkami
naštvál,
„ty ke mně stále chodíš
abys dostal novou látku,
a za pár dní ji ztratíš.
Co se stalo?
Nemohu ti je dávat stále.
Musíš mi říct,
co jsi udělal s látkou,
kterou jsem ti dal
minulý týden.“
On odpověděl:
„Vždy přijde krysa
a rozkouše mi tu látku
a udělá hrozný
nepořádek a já ji
nemohu nosit. Je mi to líto.
Proto jsem musel přijít
a požádat vás o jinou,
ne, že bych byl nenasytný
nebo vás chtěl obtěžovat,
ale situace je taková.“
Obchodník s látkami
mu tedy poradil,
„to je snadné.
Pořid' si kočku.

Dám ti kočku
a ta kočka se ti postará
o myši. Velice snadné.“
Dal mu tedy malou kočku.
„Vezmi si kočičku,
přines ji domů
a kočka se o tu myš postará.“
Mnich měl tedy doma kočku.
Ale pak ta kočka
chtěla mléko a to všechno.
Musel jít tedy ven
a žebrot o mléko,
aby kočka přežila.
A po mnoha dnech,
co žebrot o mléko,
mlékař se naštvál
a řekl: „Proč?
Jsi sám
a žádáš mě každý den
o tolik mléka?
Co jsi udělal s mlékem,
které jsem ti dal včera?
Nemohl jsi ho tak rychle
spotřebovat.
Když vypiješ jen
dva šálky čaje,
proč potřebuješ tolik mléka?“
Mnich mu tedy odvětil:
„Moje kočka pije to mléko.“
Mlékař s ním cítil a řekl:
„Dobrá, nevadí,
nechej si tu krávu.
Pak si budeš
mocht nadojit své mléko
a nebudeš už muset
chodit tak daleko
a prosit o mléko
a bude vždy čerstvé.“
Mnich nemohl nic dělat,
vzal si tedy tu krávu
a odvedl si ji.
Kráva
pak ale potřebovala trávu.
Kráva někdy potřebuje
k jídlu seno a trávu.
Proto musel jít ven
a žebrot o seno a trávu
a takové věci pro krávu.
A pak lidé říkali:
„Proč si neobděláš

svoji vlastní louku?
Pak budeš mít pro
svoji krávu dost sena.
Bude to velice dobré,
nebudeš muset
chodit stále žebrot.
V létě je to dobré,
ale v zimě,
když budeš žebrot o seno,
lidé ti pokaždé nedají.
Také je v zimě velmi
obtěžné chodit ven,
v takové zimě
a žebrot o seno.
Proč si tedy neobděláš
nějakou louku?“
To tedy udělal.
Ale kultivovat louku
je velice obtížné
pro jednoho člověka.
Lidé mu tedy poradili,
aby se oženil a žil se ženou.
Teď už tedy znáte
zbytek toho příběhu.
To je ten problém se zvyky,
jedna věc vede k další.
To je hinduistický příběh.
Protože mnich nevěděl,
jak kultivovat louku,
oženil se tedy
se ženou ze statku a pak
měl děti a to všechno.
A pak se pole rozrůstalo
a rozrůstalo a musel
si najímat lidi,
aby s ním pracovali.
A ti lidé pak
měli děti a tak dále
a rozmnožili se,
byli jako národ.
Za nějaký čas
se vrátil jeho Mistr
a stál před velkou vesnicí,
velkým městem
a vše vlastnil
jeho malý žák, mnich.
Opustil ho jen na několik let
a vrátil se a před ním
někdo jako mahárádža.
Ano, skutečný mahárádža.

To byl velice legrační příběh.
Nikdy neskončíme
s péčí o tento svět.
Můžeme se jen snažit, jak
nejlépe můžeme, to je vše.
Když jsem poprvé
opouštěla mého manžela,
abych odjela do Himaláje,
taky to bolelo,
když jsem ale viděla,
že svět trpí ještě více než já,
to mě utěšilo.
Moje bolest byla rázem
velice malá ve srovnání
s utrpením v celém světě,
tak jsem pokračovala
ve své cestě.
Zdravím, Mistryně.
Děkuji, že jste přišla.
Říkala jste,
že není dobré
míchat meditační metody.
Ano.
Přemýšlela jsem o tom,
co se stane,
když jste ve vztahu
velice blízko s někým,
kdo praktikuje
jinou metodu,
například kundalini?
Nechte ho, ať si praktikuje
jeho, a vy praktikujte svoji.
Úroveň každého je jiná.
Proto má každý jiného učitele
a kultivuje se
jiným způsobem.
Tak jako někdo
jde do mateřské školky,
někdo na střední školu,
někdo na vysokou.
To je v pořádku. Nedělejte si
starosti. Nepředstavujte si
nic negativního
nebo něco takového.
Dělejte jen, co máte.
Ochraňujte se
a žehnejte všem,
kdo se k vám přiblíží.
Já jsem taky z Polska.
Je pro mne velké požehnání

být tady.
Ráda bych se Vás zeptala,
jestli mi můžete pomoci
s učením angličtiny,
protože bych ráda
četla víc v angličtině
a ráda bych
poslouchala vaše přednášky
v angličtině.
Můžete-li mi nějak pomoci...
Se základy.
... s pamětí.
Ano.
Protože ona má potíže
s pamatováním si slov
a takovými věcmi.
Když nemůžete,
je to v pořádku.
Nemusíme se učit jazykem.
Je-li vaše víra pevná
a víte, že Mistr
je pro vás skutečný,
není ani potřeba mluvit.
Některí Mistři
v dávných dobách
ani nemluvili,
stejně to bylo v pořádku.
Žáci stejně rozuměli.
Pokud stejně chcete
to učení studovat
verbálně, můžete.
Možná zorganizujte
nějaké lidi,
kteří rozumí anglicky,
pak přeložte knihy
a kazety do polštiny.
Takto z toho bude mít
prospěch více lidí,
nejen vy.
V Polsku je
mnoho nadaných lidí.
Časem se s nimi seznámíte
a oni to pak přeloží
do polštiny.
Děkuji Vám.
Jsem z křesťanské rodiny
a vy jste včera mluvila
o křesťanských rodinách.
Lidé nerozumějí,
proč se věnuji

této praxi a proč
nepatřím do náboženství
ve kterém jsem se narodila.
Ve skutečnosti jste vůbec
nezměnila své náboženství,
stále patříte ke křesťanství,
protože jak vám říkám,
náboženství pocházejí
ze stejného zdroje Quan Yin.
Řekněte,
že jste stále katolička,
jenom se teď modlíte k Bohu
mnohem hlouběji a
někdy se můžete
s Bohem spojit přímo.
Vysvětlíte křesťanům,
že číst Bibli neznamená
poznat Boha.
Abyste poznali Boha,
musíte znát „Slovo“,
což je vibrace.
Protože v Bibli
velice jasně stojí, co je Bůh.
Říká se v ní, že
„na začátku bylo
Slovo a to Slovo
bylo s Bohem
a to Slovo bylo Bůh.
Vše bylo stvořeno
z toho Slova a není nic
co by nebylo
stvořeno z toho Slova.“
„Slovo“ je starý výraz
pro vnitřní vibraci,
vnitřní Zvuk, vnitřní hudbu,
vnitřní učení přímo od Boha.
Pokud se tedy někdo nemůže
spojit s tím Slovem,
které je zmíněno v Bibli,
to znamená, že ještě
skutečně nepoznal Boha.
Vy tedy děláte jen to,
že znáte Boha lépe,
správně, přímo.
To je vše.
Jinak jste stále křesťanka.
Jste stále katolička.
Nic se na vás nezměnilo,
dobře?
Stále můžete

chodit do kostela
a zpívat všechny ty
chvalozpěvy a dělat co chcete
až na to, že budete „jíst“
Ježíšovo tělo přímo,
budete od něho
“pít víno“ přímo.
Pokouší se jim vysvětlit,
že to nemá nic společného
že to nemá nic společného
se žádným náboženstvím.
Je to jen hlubší
porozumění Bohu.
Jen jim řekněte, že oni
rozumějí Bohu jinak,
ona rozumí Bohu přímo.
To je v pořádku.
Je velmi těžké
přimět lidi, aby
rozuměli, já to vím.
Buďte tedy šťastná,
že tak obtížné věci
k porozumění vy rozumíte,
to už znamená,
že jste velice chytrá.
Quan Yin
již přišla do Polska,
kdy ale přijede Mistryně?
To je roztomilé.
Na to se musím zeptat Boha.
Když nadejde čas, přijedu.